

149 Барои фидия миннатдорем

(Луқо 22:20)

1. Яҳува, мо

дар пеши ту истодаем,
Муҳаббати бепоёнатро
ҳис мекунем.
Бароямон писаратро
қурбон кардӣ,
Ва ба умеди ҳақиқӣ
Ту роҳ кушодӣ.

(НАҚАРОТ)

*Хуни Масеҳ гаронбаҳост,
ҳаёти мост, наҷоти мост.
Аз таҳти дил
мо Туро то абад шукр мегӯем.*

2. Ва муҳаббаташро

Исо ҳам кард изҳор —
Бо хоҳиши худ ҳаёти
комилашро дод.
То омадани ӯ
умеде надоштем.
Акнун дар тарси марг нестем,
озод мешавем.

(Нақарот)